

Μητροπολίτης Λαρίσης: “Η ζωή είναι αγώνας” - Το νέο έτος πρέπει να το αντιμετωπίσουμε με σοβαρότητα

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου](#)

Στο μήνυμά του για το Νέο Έτος ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Λαρίσης](#) και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος μεταξύ άλλων υπογραμμίζει ότι “στην αρχή του νέου έτους η Εκκλησία λέει αλήθειες. [...] Μας ξεκαθαρίζει πως η ζωή είναι αγώνας και πως τον νέο χρόνο έτσι πρέπει να τον αντιμετωπίσουμε, με σοβαρότητα, με επίγνωση του δώρου του χρόνου και με τη μαχητική αποφασιστικότητα αυτού που ελπίζει στον Θεό”.

Παρακάτω το μήνυμα για το Νέο Έτος:

Πρός

Τόν Ίερό Κλήρο καί τόν

Εύσεβῆ Λαό τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἀγαπητοί μου,

Καινούργιος χρόνος ξημέρωσε κι ἡμεῖς πιστοί στήν εὐλάβεια τῶν πατέρων μας, τόν ξεκινᾶμε μέ ἐκκλησιασμό ἀποζητῶντας τήν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Θεοῦ, τόν ἄνωθεν φωτισμό καί τή θεία ἐνίσχυση γιά ὅσα πρόκειται νά προσπαθήσουμε καί φέτος. Μήν ξεχνᾶμε πώς ἀπό τούς προπάτορές μας παραλάβαμε τή φράση: «πρῶτα ὁ Θεός», γιατί ἡ πατρῴα εὐσέβεια, ἡ ἐμπειρία ζωῆς αἰώνων, ἀνέδειξε ὅτι πολλές φορές οἱ προσπάθειες τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νά ἀποβοῦν μάταιες ἂν δέν ἐπευλογῇσει ὁ Θεός. Ἡ ἀρχαία παροιμία «εἰς ἀέρα δέρει» αὐτήν ἀκριβῶς τή χαμένη καί ἀναποτελεσματική προσπάθεια ἀναδεικνύει ὅταν ὁ ἄνθρωπος δέν πορεύεται μέ σύνεση, μέ ἀρχές, μέ ἥθος.

Κι ἡμεῖς στήν ἀρχή τῆς νέας χρονιᾶς, ἔχοντας λάβει περισσότερες ἢ λιγότερες ἀποφάσεις, ἔχοντας κάνει φανερές ἢ κρυφές εὐχές, ἔχοντας μύχιες ἢ ἐκφρασμένες προσδοκίες, αἰσιοδοξοῦμε γιά τά καλύτερα. Βοηθᾶ σε αὐτό καί τό γεγονός ὅτι ἡ χρονιά πού πέρασε, ἦταν ἡ πρώτη ἐδῶ καί καιρό χρονιά πού σχετικά δέν εἴχαμε κάποιον μεγάλο πειρασμό, κάποια θλιβερή δοκιμασία, χωρίς αὐτό νά σημαίνει ὅτι ξεχάσαμε τά ὅσα μᾶς σημάδεψαν τά προηγούμενα χρόνια καί μάλιστα, τήν πανδημία, τό δυστύχημα τῶν Τεμπῶν, τίς πλημμύρες! Καί μέ τήν ἐμπειρία ὅλων αὐτῶν πορευόμαστε! Καί στήν προοπτική τοῦ νά διορθώσουμε λάθη, καταστάσεις, νοοτροπίες, ὥστε νά μήν ξαναζήσουμε τή θλίψη πού ὅλα αὐτά προξένησαν, ἀγωνιζόμαστε νά κάνουμε τόν τόπο μας καλύτερο ἀπό πρίν, πλέον ἀσφαλῆ, τέτοιον πού νά ἀξίζει στά παιδιά μας. Ἀγωνιζόμαστε κι ἄς μήν ἔχουν ἐκλείψει οἱ ἀντιξοότητες, κι ἄς μᾶς ἔχουν ξεχάσει κάποιοι, κι ἄς προσπαθοῦμε μόνοι, μέ τήν αἰσιοδοξία ὅτι ὁ Θεός κι οἱ ἄνθρωποι αὐτοῦ τοῦ τόπου θά γυρίσουν τήν κατάσταση...

Εἶναι χρήσιμο νά θυμηθοῦμε σήμερα ἕνα περιστατικό πού συνέβη ἀφοῦ ὁ Κύριος ἔκανε τό θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν πέντε ἄρτων καί τῶν δύο ἰχθύων. Ἔβαλε τούς μαθητές του σέ πλοῖο γιά νά περάσουν στήν ἀπέναντι ὄχθη τῆς λίμνης, μέχρι νά προπέμψει τόν κόσμο. Καί ἐνῶ τό πλοῖο ἔπλεε, τή νύκτα σηκώθηκε ἰσχυρός ἄνεμος καί προκάλεσε μεγάλη φουρτούνα. Μέσα δέ στήν ἀντάρα τῆς φουρτούνας, εἶδαν οἱ μαθητές τόν Χριστό νά πορεύεται πρός τό πλοῖο περπατῶντας στή θάλασσα. Καί τότε συμβαίνει τό γνωστό ἐπεισόδιο μέ τόν Πέτρο, ὁ ὁποῖος βλέποντας τόν Χριστό νά περπατᾷ ἐπάνω στή θάλασσα, ἤθελε νά κάνει τό ἴδιο. «ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρός σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ εἶπεν, ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. εὐθέως

δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπελάβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίσταςας;» (Ματθ. ιδ΄, 28-31). Δηλαδή, ὅσο ὁ Πέτρος εἶχε τὰ μάτια του στὸν Χριστό, ὅσο εἶχε τὴν ἀκράδαντη Πίστη καὶ ἔνωση μέ τόν Χριστό, ὅσο ἐξαρτιόταν ἀπὸ Αὐτόν, μποροῦσε καὶ περπατοῦσε καὶ αὐτός πάνω στά κύμματα. Μόλις ἀπέσυρε τὸ βλέμμα του ἀπὸ τόν Χριστό καὶ ἐστίασε στὸν κίνδυνο τῆς φουρτούνας, τῶν κυμμάτων, τοῦ ἀέρα, μόλις ὀλιγώρησε, μόλις ἀφαίρεσε τὴν ἐμπιστοσύνη του ἀπὸ τόν Χριστό, ἄρχισε νὰ καταποντίζεται. Καὶ ἐπανερχεται μόνον ἀφοῦ ἐπανεξαρτηθεῖ ὁλόκληρος ἀπὸ τόν Χριστό, ὁπότε τὸ χέρι τοῦ Χριστοῦ ἀπλώνεται καὶ τόν πιάνει σώζοντας καὶ μαλώνοντάς τον.

Ὅσο πορευόμαστε μέ τό νοῦ μας στίς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ὅσο μελετᾶμε τίς ἀντιξοότητες, ὅσο τρομάζουμε μέ τὰ προβλήματα, τόσο περισσότερο καὶ θὰ παραλύουμε, θὰ μελαγχολοῦμε καὶ θὰ ἀδυνατοῦμε νὰ φέρουμε ἀποτελέσματα. Μονο μέ τό βλέμμα στραμμένο στοῦ Χριστοῦ τή μορφή μποροῦμε καὶ ἀντλοῦμε θάρρος, δύναμη κι ἐλπίδα γιά νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μέ ἐπιτυχία. Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λέει τό ἐξῆς σημαντικό: «παλαίστρα ὁ παρῶν βίος ἐστί, γυμνάσιον καὶ ἀγών, χωνευτήριον, βαφεῖον ἄρε τῆς» (Ἰω. Χρυσοστόμου, «πρὸς τοὺς σκανδαλισθέντας», P.G. 52, 522). Δηλαδή ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι μιὰ παλαίστρα μέσα στήν ὁποία ἀγωνιζόμαστε καθημερινά, εἶναι ἓνα γυμναστήριο ὅπου δίνουμε τόν ἀγῶνα μας, εἶναι ἓνα καμίνι μέ ὑψηλές θερμοκρασίες πού μπορεῖ καὶ νὰ μᾶς κάψει, εἶναι ἓνα βαφεῖο ὅπου ἂν θέλουμε μποροῦμε νὰ χαρακτηριστοῦμε ἀπὸ τὴν ἄριστη ποιότητα τῆς ἀρετῆς. Κι ἄλλοῦ ὁ ἴδιος Ἅγιος λέει: «οὐκ ἔστι παίγνιον ὁ βίος» (Ἰω. Χρυσοστόμου, Εἰς Ματθαῖον ὁμιλία ΚΓ΄, P.G. 57, 318), δηλαδή δέν εἶναι παιχνιδάκι ἡ ζωὴ.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους ἡ Ἐκκλησία λέει ἀλήθειες. Δέν ἐπιθυμεῖ νὰ δημιουργήσει ψευδαισθήσεις. Δέν κινεῖται μέ ἐπιπολαιότητα, οὔτε ἀνθρωπαρέσκεια. Μᾶς ξεκαθαρίζει πὼς ἡ ζωὴ εἶναι ἀγῶνας καὶ πὼς τόν νέο χρόνο ἔτσι πρέπει νὰ τόν ἀντιμετωπίσουμε, μέ σοβαρότητα, μέ ἐπίγνωση τοῦ δώρου τοῦ χρόνου καὶ μέ τὴ μαχητικὴ ἀποφασιστικότητά αὐτοῦ πού ἐλπίζει στὸν Θεό. Ἄς ἐξαρτηθοῦμε λοιπὸν ἀπὸ Αὐτόν πού ξέρει νὰ εἶναι Πατέρας, πού νοιάζεται τό πλάσμα Του, πού «θέλει πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α΄ Τιμ. β΄, 4).

Καλὴ καὶ εὐλογημένη χρονιά!

Μέ πατρικὲς εὐχές.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

τ'Ο Λαρίσης καὶ Τυρνάβου Ἱερώνυμος